

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mười Một

Âm Muội Bại Lộ

Phi Bằng tỉnh lại giữa lòng hang vắng lặng.
Gã cất tiếng kêu:

- Linh muội...

- Linh muội đâu rồi?

Chẳng có tiếng người đáp lại.

Gã lại gào to hơn:

- Linh Phụng.

Chỉ có tiếng dội từ vách đá, còn gã thì mệt ngất.

Đưa ánh mắt nhìn quanh, Phi Bằng thấy trên nền hang có nhiều dấu giày lạ, nhưng tuyệt nhiên chẳng còn một bóng người.

Gã ngạc nhiên lắm lắm:

- Quái lạ thật những kẻ nào đã tới đây? Còn Linh Phụng đâu rồi.

Tập trung trí nhớ, Phi Bằng hiểu dần ra sự việc vừa qua. Gã thử sức với những chiêu thức đầu tiên của pho bí kíp và đã hôn mê bất tỉnh...

Sự thật nếu là một cao thủ võ lâm mà hành công luyện khí quá sức vẫn chết đột tử vì bị tẩu hỏa nhập ma. Nhưng Phi Bằng nhờ Linh Phụng đã tiếp truyền nội lực đã thông huyết đạo, lại cho uống cỏ linh chi nên nhất thời chưa hồi tỉnh, song linh chi thấm vào gã sẽ thoát qua cơn nguy hiểm.

Nhớ đến buổi luyện công, Phi Bằng lật đật đi tìm nửa pho Thiên Chiều Sưu Lục...

Linh Phụng biến mất cùng nửa pho bí kíp... và có nhiều kẻ tới đây... một biến cố gì xảy ra... trong lúc hôn mê gã chẳng biết gì cả. Nhưng bọn người đã tới đây hẳn là chẳng phải kẻ thù, nếu không ta đã bị giết.

Gã chép miệng:

- Kỳ quái thật, phải tìm cho ra Linh Phụng mới hiểu nguyên nhân.

Phi Bằng lại vươn mình lên nhưng mặt mày choáng váng. Gã vội ngồi xuống vận hành chân khí, khôi phục nội lực...

Thời gian chậm chạp trôi qua, chân khí từ huyết Đan Điền tỏa đi cá kinh mạch. Phi Bằng từ từ lấy lại được sức khỏe và tinh thần tỉnh táo bình thường.

Bước ra khỏi hang động, gã lại khum hai bàn tay trước miệng kêu thật to:

- Linh muội, Linh muội... muội ở đâu?

Bốn bề vắng lặng, chỉ có tiếng gió thổi lượn trong lòng vực qua những tán lá xanh rì.

Phi Bằng lắc đầu chán nản:

- Ôi, biết nàng ở đâu mà tìm?

Chợt gã để ý đến những cành cây nhỏ bị gãy, những lùm bụi vệt ngang, dấu vết của những người phi hành qua.

Gã vui mừng nói thầm:

- Ta cứ đi theo những dấu vết này sẽ tìm ra Linh Phụng.

Phi Bằng trở vào hang, thay đổi y trang mang theo chiếc túi đựng vật dụng và một thanh đoản kiếm.

Gã cứ lần theo những dấu vết mà người có võ công nhận ra những kẻ phi hành đã bước ngang.

Lát sau, Phi Bằng lại nghe những tiếng bùng bình từ phía xa vọng tới, càng lúc càng rõ hơn.

Giương mặt Phi Bằng rạng rỡ hẳn lên:

- Ta lần theo đúng hướng rồi. Phía ngoài kia đang có cuộc giao đấu... Tiếng áp khí chạm nổ và kinh phong chuyển động ào ào.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mười Hai

Âm Muù Bại Lộ (Tiếp)

K

hông cần phải lần mò gì nữa, Phi Bằng trở thuật khinh thân phóng đi theo hướng những âm thanh.

Gã chợt choáng ngợp trước ánh sáng chan hòa của vùng trời cao rộng. Nơi Phi Bằng vừa lướt tới là thung lũng đầy cây gai chằng chịt, song có người đã vệt ngang một lối mòn.

Gã sung sướng nói thầm:

- Thì ra đây là cửa ngõ bí mật đi vào lòng vực, không phải phóng xuống từ miệng vực... qua chiều sâu ngàn thước hải hùng. Chắc Linh Phụng và những người nào đó vừa thoát qua ngã này rồi. Nàng bỏ ta mà đi hẳn có sự việc gì quan trọng lắm.

Phi Bằng phấn khởi lướt qua những bụi gai. Nhưng gã chợt đứng sững lại vì phía trước đang có trận giao tranh quyết liệt. Ánh hỏa hồng và những luồng bạch khí ma công quện lấy nhau. Kinh lực đụng chạm nổ tung, chuyển động cả một vùng rộng lớn.

Phi Bằng lần theo những tàn cây cành lá um tùm để đến gần nơi giao chiến... và gã rùng mình thấy rõ một huyết trường.

Nép trong tàn lá, Phi Bằng nhận ra Linh Phụng và Vương Hán Sơn bên cạnh những vị tiền bối râu tóc bạc phơ. Hán Sơn đã lột bỏ lớp mặt nạ hóa trang nên Phi Bằng trông thấy chàng trai họ Vương cùng Linh Phụng, Cẩm Tiên và những cao thủ tiền bối vừa tru sát giáo chủ Dương Sùng và Vạn Độc Tam Đường chủ...

Gã giật mình nói thầm, trong lúc mắt không rời phía trước.

- Nguy rồi, Linh Phụng chắc đã gặp bá phụ Thượng Quan Kỳ Long, mối liên hệ giữa ta với Vạn Độc Quỷ môn chắc chắn đã bị lộ, những điều dối trá của ta bị phơi bày... Ta không thể gặp lại Linh Phụng được nữa.

Nghĩ đến chuyện chia ly với Linh Phụng lòng Phi Bằng quặn đau... Nhưng gã chẳng biết phải cứu gỡ cách nào. Đồng thời hình ảnh phụ mẫu và các đệ đệ đang bị giam giữ ở mật thất Vạn Độc Quỷ môn hiện ra trong trí não.

Phi Bằng nghĩ thật nhanh:

- Bọn đầu não của Vạn Độc Quỷ môn chết hết rồi. Ta mau đến tổng đàn của chúng giải thoát song thân, mọi việc khác sẽ tính sau...

Vừa nảy ra ý nghĩ, Phi Bằng đã rời khỏi tàn cây, chuyển hướng phi hành về phía tổng đàn Vạn Độc.

Phi Bằng vừa tới tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn đã thấy nơi này xao động dữ dội.

Tin tức bí thảm dồn dập bay về: Tứ Đại Pháp vương nát thây trong rừng Hắc Lâm dưới tay nữ quái Cẩm Tiên. Giáo chủ Dương Sùng và Tam Đường chủ bị tru sát bên vực Hồ Huyết.

Bọn giáo chúng lâu la nhốn nháo cả lên. Thuộc hạ thân tín của Dương Sùng bỏ chạy vào rừng gần hết.

Việc canh phòng tổng đàn như bỏ ngõ, Phi Bằng đột nhập ngay vào mật thất gặp phụ mẫu và các đệ muội.

Tổng Phi Báo mừng rỡ hỏi con:

- Tổng nhi, con đã đem được Thiên Chiêu Sư Lục về cho giáo chủ Vạn Độc đấy à?

Phi Bằng vội nói nhanh:

- Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng và bọn đầu não Vạn Độc Quỷ môn đã bị Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long tru sát bên vực Hồ Huyết. Con vội vào đây bẻ khóa mật thất, giải thoát song thân và các đệ muội.

Độc Long Quái Cước Tổng Phi Báo vô cùng hoan hỉ, còn định hỏi nhiều chuyện. Nhưng Phi Bằng hối thúc:

- Xin song thân hãy đưa các đệ muội rời khỏi chốn hắc ám này ngay, mọi chuyện về gia đường ta sẽ hàn huyên. Phen này Tổng Linh võ đường cũng phải đi tìm một bí kíp để dương danh môn phái.

Tổng Phi Báo gãi đầu:

- Con nói rất phải, chúng ta mau rời khỏi chốn này.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mười Ba

Kẻ Ác Gian Đền Tội

N

hanh như chớp, Tống Phi Bằng cặp lấy hai đệ đệ phóng vút ra trước, còn Tống Phi Báo đưa phu nhân phi hành theo sau. Cả Tống gia thoát chạy trong lúc tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn đang xáo trộn.

Bỗng bùng một tiếng chuyển động cả tổng đàn, Phi Bằng ngã sấp xuống nền gạch, hai đứa trẻ văng ra hai góc.

Tống Phi Báo và phu nhân vừa hoàn hồn bởi thân hình đầm máu của Phi Bằng thì một ma đầu hung hãn đã xuất hiện ngay trước mặt.

Tuy bản lĩnh võ công đứng đầu một gia phái, Tống Phi Báo cũng phải thất đảm kêu lên:

- Trời... tổng đàn chủ Trương Chu Lục.

Chính Trương Chu Lục vừa phóng một chiêu Thanh Ảnh Ma Công giết chết Phi Bằng.

Gã gầm lên:

- Bây giờ ta là giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn. Các người chưa dâng nộp bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục mà toan trốn chạy hả.

Vợ chồng Tống Phi Báo như chết sững trước tên đại ma đầu. Họ không ngờ trong tổng đàn Vạn Độc vẫn còn Trương Chu Lục - Tên tổng đàn chủ dưới quyền Vạn Độc Thần Ma.

Gã công tử trứ danh Tống Phi Bằng chỉ trong chớp mắt đã biến thành một đồng thịt nát bét.

Trương Chu Lục rống lên một tràng cười ghê rợn:

- Ha ha ha... Ta đã là tân giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn... tiếp tục tranh đoạt Thiên Chiêu Sư Lục.

Bình bình...

Hai đạo kinh khí như phá núi thành linh quật thẳng vào Tống Phi Báo. Thân hình gã bắn tung lên, trong chớp mắt lại rơi phịch xuống bên cạnh xác chết của Tống Phi Bằng.

Gã tổng đàn chủ nông cuồng đã quên rằng bọn thuộc hạ bỏ chạy gần hết. Vừa lúc ấy võ lâm quần hùng Trung Thổ lại kéo đến ầm ầm, xông vào giữa tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn như vào ngôi nhà hoang.

Trong lúc Trương Chu Lục ngựa cổ cưỡi thì Liễu Phẩm đại sư đã giáng một ngọn Toái Bi chuông kết liễu mạng sống của gã.

Phái Thiếu Lâm đã luyện xong pho Kim Cương La Hán chương nên huy động quần hùng kéo tới triệt hạ tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn để dẹp tan bọn ma giáo quan ngoại.

Lăng Phong sư thái, Thủ Lý phái Nga Mi thét lên the thé:

- Giáo chủ Dương Sùng đâu, mau ra nộp mạng.

Đang đau khổ vì cái chết của đứa con trai, Tống Phi Báo vẫn thấy vẻ hung hăng của mục đàn bà này thật khôi hài, nên buột miệng nói:

- Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng và bọn Tam Đường chủ đều bị Kim Điều Đại Kiệt tru sát bên vực Hồ Huyết cả rồi.

Liễu Phẩm đại sư và đạo sĩ Lục Hành đứng cùng chỗ Tống Phi Báo.

Nhà sư vội hỏi nhanh:

- Độc Long Quái Cước, ông vừa nói Thượng Quan Kỳ Long đã trở về tru sát giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn à?

Tống Phi Báo lặng lẽ bồng xác thân xác Tống Phi Bằng lên vai, rồi phẩy tay:

- Kim Điều Đại Kiệt đang ở ngoài thung lũng cây gai, các người ra đó mà xem xác chết của Dương Sùng.

Vừa nghe Tống Phi Báo dứt lời, Lăng Phong sư thái đã thét lớn:

- Quần hùng đâu cần xem xác chết Dương Sùng làm gì. Nhưng ta phải tới ngay nơi ấy để buộc Thượng Quan Kỳ Long phải trao bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục cho võ lâm Trung Thổ.

Bọn cao thủ Võ Đang và Hoa Sơn đều la lên:

Sư thái nói rất phải, ta mau đến đó truy đoạt Thiên Chiêu Sư Lục.

Liễu Phẩm đại sư phẩy tay:

- Nào, chúng ta đi...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mươi Tư

Kẻ Ác Gian Đền Tội (Tiếp)

V

õ lâm quần hùng ào ào kéo nhau ra khỏi tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn để phi hành như gió về hướng bờ vực Hồ Huệ.

Lúc ấy Kim Điều Đại Kiệt, Linh Phụng, Hán Sơn, Cẩm Tiên hầy còn ở thung lũng cây gai.

Rào rào rào...

Các cao thủ quần hùng phóng vút xuống thung lũng đông như kiến.

Tất cả xếp hàng ngang đợi lệnh...

Linh Phụng kêu lên:

- Bá phụ, quần hùng lại muốn gây chiến với ta đây...

Kim Điều Đại Kiệt thản nhiên:

- Con cứ bình tĩnh, để ta nói chuyện.

Dứt lời, Thượng Quan Kỳ Long tiến lên ba bước, ánh tinh quang trên đôi mắt ông quét ngang quần hùng với cái nhìn lạnh lẽo, rồi cất tiếng sang sảng tựa chuông đồng:

- Lão phu kính chào quần hùng Trung Thổ, có lẽ các vị tới đây để chia sẻ niềm vui với bá phụ con lão phu vừa trừ khử xong bọn Vạn Độc Quỷ môn hung bạo?

Liễu Phẩm đại sư chấp tay ứng đáp:

- A di đà Phật... bản tăng cùng võ lâm quần hùng tất nhiên đều hoan hỉ thấy bọn quý dữ đã bị Thượng Quan đại kiệt trừ khử. Nhưng điều quan yếu là quần hùng Trung Thổ giao trọng trách cho bản tăng thu nạp pho bí kíp võ công Thiên Chiêu Sư Lục. Dám mong chư vị hãy trao lại bộ bí kíp ấy làm bảo vật chung của Trung Thổ võ lâm.

Thượng Quan Kỳ Long vẫn đáp mềm mỏng:

- Pho võ công Thiên Chiêu Sư Lục do chính lão phu đem về từ Tây Vực để phát huy võ học của gia phái Thượng Quan, và góp sức với quần hùng chống lại bọn ma giáo xâm nhập. Bằng chứng hiển nhiên là Thượng Quan gia phái đã diệt trừ được Vạn Độc Quỷ môn

rửa mối gia thù, đồng thời cũng tránh được cái họa chung cho võ lâm Trung Thổ. Thiết nghĩ pho bí kíp trấn môn của gia phái Thượng Quan cũng như Kim Cương La Hán chương của Thiếu Lâm, hay bộ Thái Cực thần chương của Võ Đang đại phái... tại sao quần hùng lại muốn tóm thâu là nghĩa lý gì?

Lý luận đánh thép và quang minh của Kim Điều Đại Kiệt khiến Liễu Phẩm đại sư lúng túng.

Nhưng Lăng Phong sư thái đã tuốt trần thanh Ý Thiên Kiếm vung lên thật lớn:

- Đại sư, xin đừng nói chuyện dài dòng. Tất cả các pho võ công từ quan ngoại đều nhập đều là của chung các môn phái võ lâm, nhất thiết phải trao về mình chủ chấp chương, Thượng Quan gia phái không có quyền độc chiếm...

Bọn cao thủ quần hùng đều nhất loạt la to:

- Phải, phải, Thượng Quan Kỳ Long hãy trao Thiên Chiêu Sư Lục cho quần hùng Trung Thổ...

Nghe đám đông dám mạo phạm đại danh của bá phụ và sự lập luận trái ngược phi lý của quần hùng, Linh Phụng không thể dằn cơn nóng giận.

Nàng phóng vèo ra phía trước, cất tiếng lạnh lạnh:

- Thiên Chiêu Sư Lục là của riêng Thượng Quan gia phái, những kẻ nào muốn tranh đoạt hãy xem đây...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mười Lăm

Trận Ác Chiến Cuối Cùng

N

àng chấp song thủ, triển vận kinh công quật tới một chiêu Thần Lôi Phá Thạch như tia chớp...

Rầm...

Tiếng nổ khủng khiếp vang rền, cát bụi bay mù mịt.

Quần hùng giật thót tim.

Mọi người căng mắt nhìn. Khi cát bụi vừa tan thì ngàn cái miệng đều ồ lên một tiếng.

Cả ngọn đồi nhỏ bên thung lũng bị chiêu Thần Lôi Phá Thạch đập tan thành bụi bay đi mất tích.

Hải hùng khiếp đảm vô cùng, đám quần hùng xanh mặt, chẳng ai bảo ai cứ tự nhiên rời khỏi thung lũng phóng vèo đi biệt dạng.

Ngọn đồi như thế còn nát tan, xương thịt nào chịu thấu?

Sơn Đông Tuyết Thủ la vang:

- Hảo công phu... chỉ mới vài chiêu đầu đã thấy thần sầu siêu tuyệt... Nếu Linh Phụng luyện hết Thiên Chiêu Sư Lục thì thật uy lực vô biên, võ công tuyệt thế.

Thượng Quan Linh Phụng khoanh tay mỉm cười.

Giữa thung lũng chỉ còn lại Liễu Phẩm đại sư và Lăng Phong sư thái. Hai người liếc mắt nhìn nhau...

Lăng Phong sư thái sắc diện đổi hẳn lạnh lẽ gặt đầu.

Liễu Phẩm đại sư cũng nhếch mép:

Ta về thôi...

Cả hai nhắc mình khỏi mặt đất phóng vút đi như những mũi tên, chỉ trong chớp mắt không còn thấy bóng mình nữa.

Song lúc ấy trong rừng cây phía ngoài thung lũng lại dao động lạ lùng như có cơn gió lốc...

Vèo vèo vèo...

Những hình bóng đủ màu y phục từ nơi ẩn núp bay vút lên, phóng nhanh về bốn hướng...

Lão cầm Trương Lộng nhảy nhót ậm ọe ra vẻ thú vị lắm.

Kim Điều Đại Kiệt mỉm cười, trở tay về tứ hướng:

- Đó là bọn quần ma từ Thiên Nam trấn theo chân quần hùng tới đây, mưu toan chia chác Thiên Chiêu Sư Lục. Nhưng chỉ một chiêu của Linh Phụng tung ra làm quần hùng khiếp vía, bọn ma đầu hắc phái cũng hoảng hồn phóng chạy thật nhanh. Thế đấy...

Son Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc ôm chầm lấy Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long, giọng đầy xúc động:

- Kính mừng lão huynh. Kể từ nay Thượng Quan gia phái là ngôi sao Bắc Đẩu của võ lâm Trung Thổ rồi.

Đôi bạn già nắm chặt tay nhau vui vẻ...

Chợt có tiếng Vương Hán Sơn kêu lên:

- Kia, Linh muội.

Kim Điều Đại Kiệt ngược nhìn, Linh Phụng đã phi hành vun vút về hướng Tây An.

Năm người còn lại lập tức phóng vù theo cô gái.

Thung lũng cây gai nằm trơ với xác chết của bọn Vạn Độc ma đầu.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mười Sáu

Trận Ác Chiến Cuối Cùng (Tiếp)

G

iữa khoảng đất trống gần chợ Tây An đột nhiên trở thành một huyết trường ác liệt.

Vụt vụt...

Những đường đao tỏa ánh hào quang dưới nắng chiều sắp tắt.

Tùng tiếng rảng khô khan bật tóe lửa khi hai lưỡi thép chạm nhau dữ dội đến tê rần cánh tay cả hai đối thủ đang cuồng nộ giao tranh.

Huyền Thiết Đao Tạ Đại Đổm và Siêu Việt Đại Đao Khương Bạch Hổ đang giao đấu với bọn kiếm sĩ Phù Tang và Thần Giáo Mãn Châu.

Tạ Đại Đổm đã nổi danh Thần Đao cùng Khương Bạch Hổ lung lầy khắp miền Long Khẩu trấn, nên đường đao của hai tay cao thủ tấn công bọn ngoại nhân thật ghê hồn.

Nhưng bọn Phù Tang và Thần Giáo quá đông, chúng vừa xâm nhập từ bên kia biên giới. Mục đích của chúng là thăm dò truy đoạt Thiên Chiêu Suu Lục đã từ lâu, nhưng chúng chưa tìm thấy Thượng Quan Kỳ Long.

Chúng xuất hiện ở tứ lâu Tây An nhằm lúc Tạ Thần Đao và Khương Bạch Hổ đang đối ẩm. Khương Bạch Hổ liền chọc giận và dụ chúng ra ngoài mở cuộc giao tranh. Bởi Khương Bạch Hổ và Tạ Đại Đổm rất ghét bọn ngoại nhân xâm nhập toan tranh đoạt các bí kíp võ công Trung Thổ. Cả hai không ngờ bọn người này có âm mưu lớn, đã rải thuộc hạ quanh chợ Tây An. Vì vậy trận đấu mới diễn ra thì bọn ngoại nhân đã bu vào đông như bầy kiến...

Mãnh hổ nan địch quần hồ, chỉ một lát sau hai tay đao lung lầy vùng Tây An đã bị bọn ngoại nhân vây kín...

Vừa lúc ấy, từ xa có âm thanh của những tiếng lục lạc vọng tới, Tạ Đại Đổm vui mừng bảo Khương Bạch Hổ.

- Ôi, may mắn rồi, Tế Điền Thánh Tăng đã pháp giá tới đây.

Cả hai nhét ngay dải áo vào lỗ tai, trong lúc bọn Thần Giáo Mãn Châu và kiếm sĩ Phù Tang đột nhiên buốt óc vì Lôi Âm Thần Chuỗi.

Tế Điện hòa thượng từ xa đi tới, tay cầm thiết trượng và vòng lục lạc rung đều. Lũ ngoại nhân nhúc nhúc, buốt tim vì Thần Chuỗi Lôi Âm và hoa mắt đưa đầu chịu cho hai lưỡi đại đao chém ngọt.

Nhưng vừa lúc ấy những tiếng thét chột vang lên từ không trung, rồi ba lão già mặc áo đỏ phóng vụt xuống nhanh như chớp.

Tạ Đại Đorm giật mình kêu lên:

- Trời, Tây Tạng Xích Y Tam Lão, bọn ta nguy rồi.

Thật vậy, ba lão Xích Y Hỏa Giáo Tây Tạng chẳng hề sợ Lôi Âm Thần Chuỗi nên vừa phóng xuống đã vỗ ra mấy chiêu hỏa chưởng, đẩy bật Tạ Đại Đorm, Khương Bạch Hổ và Tế Điện hòa thượng ra khỏi cục tràng năm trượng. Đồng thời ba lão cũng chấp xong thủ toan đẩy kinh lực quật chết cả ba đối thủ Trung Nguyên.

Lôi Âm Thần Chuỗi không hiệu nghiệm, Tế Điện hòa thượng thất thần, Tạ Đại Đorm và Khương Bạch Hổ cũng đành thu đao, nhắm mắt chờ chết.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mười Bảy

Trở Về Thượng Quan Gia Bảo

Bống từ phía xa một bóng người lao vọt tới...
Bình bình bình...

Những đạo chớp quang chớp giắt, kinh phong di động ầm ầm, úp chụp xuống Xích Y Tam Lão.

Tiếng rống vang lên khủng khiếp.

Ba lão già áo đỏ đều là cao thủ tiền bối đầy hiểm ác của Hỏa Giáo Tây Tạng nát thây giữa huyết trường...

Bùng bùng... những tiếng nổ tiếp theo và những thân xác bắn vọt lên cao, rồi rớt phịch xuống thành trăm mảnh vụn. Trong vài khắc bọn Thần Giáo Mãn Châu và kiếm sĩ Phù Tang bị tru sát không còn một mống.

Tế Điền hòa thượng chấp tay trước ngực hân hoan:

- Thiệt tai, thiện tai, vị cứu tinh điều trừ quỷ dữ.

Còn Tạ Đại Đóm và Khương Bạch Hồ trở mắt nhìn cô gái xinh đẹp vừa giáng những tuyệt chiêu tru sát bọn ngoại nhân hung ác.

Cô gái mỉm cười:

- Tiệp nữ vừa trừ khử xong bọn Vạn Độc Quý môn, trong lòng lo ngại bọn ngoại nhân xâm nhập Tây An sẽ lộng hành tác quái nên đã về đây vừa kịp lúc.

- A di đà Phật, phải cô nương trước đây đã cùng đi với Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm?

Nữ lang xinh đẹp liền đáp:

- Bạch Thánh Tăng, tiệp nữ chính là Thượng Quan Linh Phụng.

Tạ Đại Đóm kêu lên:

- Ôi, vậy cô nương là ái điệt của Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long đây mà. Chắc những tuyệt thức vừa rồi của cô nương đã luyện từ pho bí kíp Thiên Chiêu Suu Lục.

Linh Phụng liền gật nhẹ:

- Vâng, tiện nữ chỉ mới tiếp thu được mấy chiêu đầu.

Siêu Việt Đại Dao Khương Bạch Hồ nói:

- Mới mấy chiêu đầu mà đã xuất thần nhập hóa, luyện được toàn pho cô nương sẽ trở thành Nữ Bá Võ Lâm...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Tám Mươi Tám

Trở Về Thượng Quan Gia Bảo (Tiếp)

V

ừa lúc ấy Kim Điều Đại Kiệt, Sơn Đông Tuyết Thủ, Vương Hán Sơn, Cẩm Tiên và lão cầm Trương Lộng phóng vút tới.

Cố nhân gặp lại với mối duyên đạo pháp ngày nào, Vương Hán Sơn và Khương Bạch Hồ ôm lấy nhau mừng rỡ.

Linh Phụng liền trở Hán Sơn:

- Vương huynh đây mới chính là người sẽ luyện được toàn phó Thiên Chiêu Sư Lục...

Hán Sơn nhìn sững Linh Phụng:

- Kia, sao Linh muội lại nói thế?

Ngấn lệ long lanh đôi mắt, Linh Phụng cúi đầu nâng hai cuộn da ghi chép võ công trao cho Kim Điều Đại Kiệt:

- Bá phụ, xin hãy truyền thụ Thiên Chiêu Sư Lục cho Vương huynh cùng phục hưng gia phái. Con đã rửa xong mối gia thù, xin được phép ra đi...

Hán Sơn vội nắm tay Linh Phụng:

- Linh muội, nếu có kẻ phải ra đi là huynh đây. Vì suốt thời gian qua huynh chỉ là kẻ vô dụng.

Chàng gỡ chiếc vòng sừng kỷ niệm trên cổ tay mình đặt vào tay Linh Phụng, với những lời thấm thiết:

- Nếu muội không nghĩ tới huynh nữa thì huynh xin giao lại kỷ vật này rồi đôi lứa chia xa.

Trông thấy kỷ vật tình yêu, Linh Phụng không ngăn nổi dòng lệ. Nàng vội gắn lại chiếc vòng sừng vào cổ tay Hán Sơn, rồi gục mặt vào vai chàng.

Kim Điều Đại Kiệt lúc ấy mới dịu dàng nói bên tai Linh Phụng:

- Ái diết, Hán Sơn đã tìm kiếm con suốt thời gian dài với tình yêu chung thủy, mà con cũng luôn chung tình với Hán Sơn... Việc đáng tiếc đã qua con hãy coi như một tai nạn trong

đời, đừng nhớ tới nữa. Vì hoàn cảnh con đã thất thân, nhưng không hề thất tiết, tình yêu của con với Hán Sơn vẫn trong sáng như ánh trăng rằm.

Lúc ấy trời vừa sụp tối, vầng trăng thượng tuần mới nhô lên, Linh Phụng như lịm đi trong vòng tay Hán Sơn yêu dấu.

Sơn Đông Tuyết Thủ reo lên:

- Ôi, đẹp quá... Huynh đệ chúng ta hãy mở tiệc mừng ở trấn Tây An. Hai họ Thượng Quan, Vương Hán kết hợp vững bền và Thiên Chiếu Sư Lục biểu dương uy lực bao trùm võ lâm Trung Thổ.

Nhìn cảnh Thượng Quan Linh Phụng, Vương Hán Sơn ôm nhau **Cầm Tiên** len lén bước ra ngoài xa.

Chợt thấy **Cầm Tiên** toan phóng đi, Thượng Quan Linh Phụng kinh hãi xô mạnh Vương Hán Sơn, vút tới nắm chặt tay nàng:

- Miêu muội! Muội đã bằng lòng với ngu tử rồi, chúng ta cùng chia nhau hạnh phúc.

Thượng Quan Kỳ Long đã đứng bên cạnh nhìn **Cầm Tiên** mỉm cười:

- Một rống hai phụng có sao đâu, Miêu sư đệ hãy theo bọn lão phu trở lại Thượng Quan gia bảo.

Hai má ửng hồng vì thẹn, **Cầm Tiên** dựa vào lòng Thượng Quan Linh Phụng khe khẽ gật đầu.

Đêm ấy tửu lầu Tây An treo đèn kết hoa, nhã nhạc vang lừng.

Thượng Quan Linh Phụng, **Cầm Tiên** mặc áo cô dâu xinh đẹp như hai nàng tiên nữ, cùng Vương Hán Sơn đến trước bàn thờ bái lễ tổ tiên rồi dặt tay nhau vào phòng hoa chúc.

- o **HẾT** o -